

Sygn. akt V KZ 2/21

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 24 lutego 2021 r.,
w sprawie z zażalenia skazanego **M. W.** na zarządzenie Przewodniczącego V
Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w K.,
z dnia 19 listopada 2020 r., sygn. akt V WKK (...), o odmowie przyjęcia kasacji od
wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 25 maja 2020 r., w sprawie V Ka (...),
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 19 listopada 2020 r. odmówiono przyjęcia osobistej kasacji M. W. od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 25 maja 2020 r. w sprawie V Ka (...) z uwagi na fakt, że została wniesiona przez osobę nieuprawnioną. Jednocześnie Sąd zwrócił uwagę, że skazany został wezwany do usunięcia braku formalnego kasacji, poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata, czego jednak w określonym terminie nie uczynił.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł skazany, który nie przyjmując tych informacji do wiadomości, wskazał, że czuje się „wyeliminowany” i pozbawiony prawa do złożenia kasacji ze względu na status społeczny i fakt, że nie stać go na ustanowienie obrońcy z wyboru.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie jest zasadne, albowiem zaskarżone nim zarządzenie wydano w oparciu o obowiązujące przepisy ustawy karnej procesowej.

Wprowadza ona w art. 526 § 2 k.p.k. tzw. przymus adwokacki dla czynności procesowej w postaci sporządzenia i podpisania kasacji, chyba że pochodzi ona od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka. Tylko kasacja spełniająca ten wymóg formalny może być przyjęta do merytorycznego rozpoznania.

Należy zauważyć, że w sprawie niniejszej pismem zarządzeniem z dnia 14 września 2020 r. wyznaczono skazanemu obrońcę z urzędu w osobie adw. E. U., która w dniu 8 października 2020 r. złożyła w Sądzie Okręgowym w K. opinię o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia kasacji w sprawie (k. 49 - 56 akt V WKK (...)). W związku z powyższym skazany został poinformowany, że ma prawo do wniesienia kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę ustanowionego z wyboru (k. 58 akt V WKK (...)). Przedmiotowe zarządzenie skazany odebrał w dniu 15 października 2020 r. (k. 64 akt WKK (...)), a następnie wobec bezskutecznego upływu terminu do wniesienia kasacji, wydano zarządzenie odmawiające przyjęcia kasacji osobistej skazanego. W zażaleniu skazany nie przyjmuje do wiadomości argumentacji przytoczonej w uzasadnieniu i podnosi, że nie stać go na wyznaczenie obrońcy z wyboru.

Podnoszone w środku odwoławczym M. W. argumenty nie mogą wpłynąć na zmianę zaskarżonej decyzji procesowej. Skazanemu już raz został wyznaczony obrońca z urzędu do zbadania podstaw wniesienia kasacji. W sporządzonej dla sądu informacji obrońca oświadczył, że nie ma takich podstaw. To stanowisko obrońcy jest dla sądu wiążące. W kodeksie postępowania karnego nie ma bowiem przepisu, który upoważniałby sąd do "przymuszenia" obrońcy z urzędu do sporządzenia i wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jak i też przepisu, który nakazywałby ustanowić skazanemu innego obrońcę z urzędu w sytuacji, gdy dotychczasowy obrońca rzetelnie wykonał swój obowiązek (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9 - 10, poz. 82 oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2014 r., IV KZ 5/14, LEX nr 1430577). Skoro zatem sporządzona przez skazanego kasacja

zawiera wskazany powyżej brak formalny i nie został on usunięty w określonym terminie, to prawidłowo wydano zarządzenie o odmowie jej przyjęcia.

Z tych też względów postanowiono jak w sentencji.